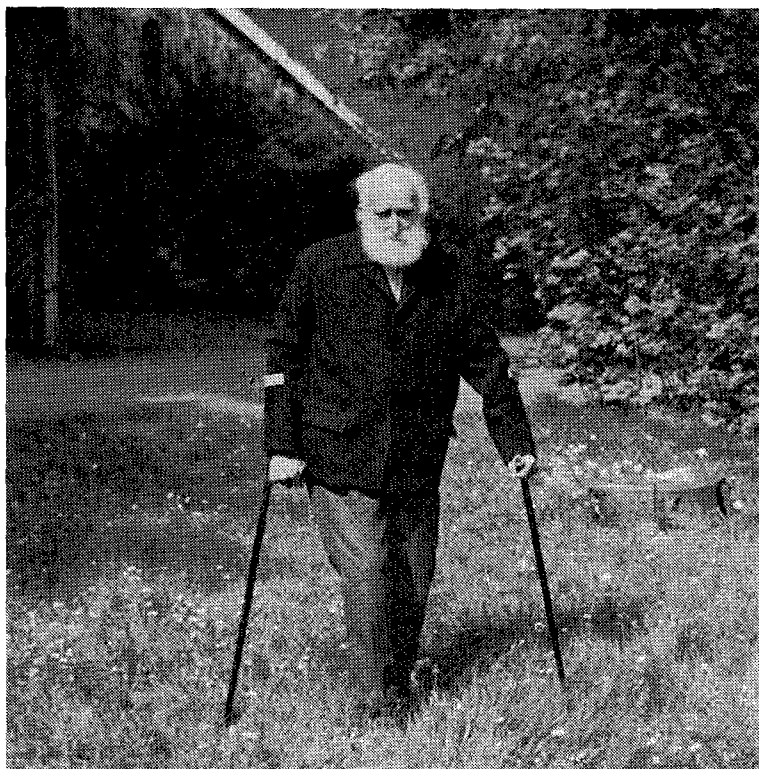

IN MEMORIAM

Jonkheer Drs. Willem Cornelis van Heurn
(1887-1972)

Jonkheer Drs. W. C. van Heurn werd geboren op 20 februari 1887 te 's-Gravenhage. Reeds op zeer jeugdige leeftijd begon hij met het verzamelen van hagedissen, insecten en vogels in de omstreken van zijn geboortestad (1896-1903). Doch ook op reizen verzamelde hij in Echternach, Luxemburg (1896), Oisterwijk (1900), Hummelo (1901), Hellenthal, Eifel (1902), Brunnen, Zwitserland (1906). Van dit materiaal zijn nog steeds exemplaren aanwezig in het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden.

Zijn eindexamen 5-jarige H.B.S. deed hij in 1904. Aangezien hij dus geen klassieke talen had geleerd, ging hij in Delft studeren voor civiel-ingenieur. Dit beviel hem echter niet en hij nam privaattlessen in Grieks en Latijn. Nadat hij in 1906 het propaedeutisch examen P2 civiel-ingenieur had afgelegd, begon hij zijn biologische studie in Leiden. In de ledenlijst van de Nederlandse Ornithologische Vereniging, afgedrukt in „Ardea” 1, 1912, komt zijn naam reeds voor. Door allerlei omstandigheden (expedities, militaire dienst, mobilisatie, vertrek naar Ned. O.-Indië) werd zijn studie vaak onderbroken, doch in 1917 haalde hij zijn kandidaatsexamen biologie in Leiden en het doctoraalexamen in 1923. Zijn studie bracht hem in nauw contact met het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden.

In Zoölogische Mededelingen Nr. 16 dd. 12 december 1973 wordt zijn levensloop op 67 bladzijden beschreven door de HH. L. B. Holthuis en A. M. Husson. Niet minder dan 146 publicaties op allerlei gebied bevat de literatuurlijst, getuigend van zijn veelzijdigheid. Als men dit verhaal leest, komt men diep onder de indruk van hetgeen deze zoöloog en volleerd preparateur met gevaar voor eigen leven en gezondheid heeft bijgedragen aan de wetenschap. Expedities naar Suriname (1911), Simaloer en West-Java (1912-1914), West-Java (1919-1922), Nieuw-Guinea (1920-1921), West-Java (1924-1932), Kleine Soenda-eilanden (1930), Oost-Java (1933-1939).

In 1918 trad hij in het huwelijk met Mejuffrouw Anthonia Besier uit Wilp (G.). In 1914 werd hij benoemd tot conservator van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden, waar hij als collega hogelijk werd gewaardeerd. In 1945 bedankte hij voor deze functie en vestigde zich in Wilp op het buitengoed van de familie Besier „De Kleine Noordijk”.

Hij was een fel tegenstander van overdreven bescherming, waarin hij een belemmering zag voor wetenschappelijke studies. De tegenwerking van ambtelijke zijde, die deze verdienstelijke Nederlander daarbij ondervond, heeft hem zeer teleurgesteld en moet gezien worden als een negatieve waardering.

Onvermoeid zette de energieke Van Heurn in Wilp zijn studies voort tot zijn dood, hoewel hij de laatste jaren vrijwel invalide zich op krukken moest voortbewegen.

Op 6 juni 1972 overleed hij in het St. Jozefziekenhuis te Deventer. In Wilp heb ik hem meermalen bezocht en de hartelijke ontvangst door hem en zijn vrouw zal ik niet vergeten.

W. Ph. J. Hellebrekers.